

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 46.

Indult Bétsből, Pénteken, Június' 10-dikén, 1831.

B é t s.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Nyitra Vármegye rendes Orvosa Biacsovszky János Úr abbeli érdemeinek megjutalmaztatására, mellyeket Valaska Béla nevű helységben a' kiütött ragadó nyavalyának gyógyítása által szerzett, őtet a' közép nagyságú pántlikáról függő érdem arany emlék pénzel, Pantocsek Jó'sef Patikariust pedig, hasonlóképpen pántlikáról függő kis arany emlék pénzel megtisztelni. Továbbá ugyan ezen tekintetből a' helységnek igen érdemes Plebánusát Csernohovszky János Esperest Urat a' Biersi Sz. Mária Apát-ságban belsőületbeli Apáturrá kegyelmesen kinevezni. Valamint kegyelmesen azt is parantsolni, hogy Kárdinális Hertzeg Primás Rudnay Sándor Ő Eminenzijának, azon jóltévő bőkezű adakozásán, mellyel a' szükségét 's nyomorúságot szenvedő szegény lakosokat segítette Ő Felségének különös tetszése kijelentessék, és mind azok a' Vármegyebeli Tisztek, kik ezen alkalmatossággal magokat a' segítségben buzgó fáradozásaik által megkülömböztették érdemeik szerint Ő Felsége Nevében megdítsértessenek.

Minekutánna a' Galitziai Ts. K. Biztosság gondoskodása által a' Cholera nyavalya eltávoztatására felállított Kordon Burkus Ország határától egészen

Árva Vármegyéig kiterjesztetett; úgy látszik, ezen részről minden veszedelem tovább hathatása el vagyon gátolva. Galitziát Magyar és Erdély Országoktól magas havasok választják ugyan el, de azért a' katona Kordon ott is felállított, hogy a' ragadó nyavalya behatása elzárattassék.

Más részről itt Bétsben a' középonti Udvari Biztosság az egészség fentartására minden szükséges rendelkezéseket megtett, különösen arra nézve, hogy veszteglő intézetek állíttassanak, a' bejövő levelek megfüstöltessenek, hogy Orvosok a' seregedelemre mindenütt készen legyenek 's a' hova szükséges egybe küldethessenek. Ezek az intézetek Slezsiában, Morvában, Magyar és Erdély Országban minden kitelhető gondossággal elrendeltettek.

Egyébaránt pedig Ő Felsége atyai gondoskodásból Galitziában az egészség fentartására ügyelő Biztosságra mind kész pénzt, mind eleséget elegendőt bízott a' végre, hogy a' szűkölködők segítettessenek, és az élelembeli szükség miatt, a' ragadó nyavalyának áldozati ne legyenek.

T ö r ö k O r s z á g.

Konstantzinápoly Máj. 10-kén. A' Porta tüzzel vassal rajta volt, hogy hadi erejét öszveszedvén az Albániában és Boszniában kiütött veszed-

lemmel fenyegető zendülést elnyomja 's ebben szerentsésen boldogult is. Apr. 21-dikén a' Nagy Vezér öt Basának egyesített hadait verte meg Perlepénél, a' hol a' pártosok közül négy ezer maradt a' tsatahelyen. Egynehány nappal azután ismét szerentsét próbáltak a' pártos Basák Tikves-nél, de ott is megverettek. Végre Máj. 3-dikán a' Skutari Basa Perlepe és Köprili között egy szoros paszszusnál igen jó helyre vévén magát újra ütközetett próbált; de a' mellyben sok ezer Albanusokat holtakban 's fogságba estekben elvesztvén, és népe széllyelverettvén, maga is kevés embe-reiveltsak futás által szabadúlhatott meg. Ezen fényes győzedelemnek leírását a' Porta hivatalos tudósításban környülál-lásosan kiadatta.

Öszveszövetkezésben volta' Skutari Basával Ali Bei is, a' ki mintegy 8 ezer emberrel már Sophia városáig előnyomult és ezt körül kerítette. A' lakosok kiűtöttek táborára, de visszaverettek, 's ekkor parantsolta a' Bei seregének, hogy a' városba rontsanak be, a' mi Apr. 23-dikán meg is lett, a' midőn azt is megengedte katonáinak hogy a' város piatzain a' boltokat két napig rabolhatják. A' Porta eleinte keveset ügyelt ezen Pártos Beire, de már most ellene küldötte ennek is a' volt Nagy Vezért Izzedt-Mehmed Basát a' ki Várnát olly vitézül oltalmazta volt. Most hát reménylik, hogy a' Skutari Basa meggyőzöttetése után, ezt még könnyebben meg lehet fenýitni.

A' Török hajóssereg, melly 5 línea-hajóból, 6 fregátból, 8 Korvet-ből 's a' t. áll, kiindult a' Bosporusból. Ez a' végre küldetett a' tengerre, hogy a' Skutari Basának kikötő helyeit elkerítse és zárva tartsa.

A' Zágrábi Ujságlevél közli, hogy a' Boszniai pártos Kapitányok megindították a' seregeiket Máj. 17-dikén, hogy magokat a' Skutari Basával vagy Ali Bejjel öszvetsatolják. Szervian akartak keresztül menni, de Milos Hertzeg tudokra adatta, hogy azt a' Porta eránt tartozó hűségének gyanúba ejtése nélkül meg nem engedheti; szükséges eleséget mindazáltal a' seregek számára Szerviában vásároltatni és onnan kivitetni megenged. E' szerént a' pártosok a' Drina mellett mennek le Visográd felé. A' mint hallani, Török Horvát Országban a' Kapitányok nem állottak a' pártosokhoz.

B r a s i l i a.

Rio Janeiro Mart. 17-kén. A' fő város a' napokban sokszoros rendetlenségeknek néző helye vala, mellyek a' Foederistáknak (vagy Republikanistáknak) munkájából és mesterkedéseiből történtek. — T. i. midőn a' Tsászár a' bánysz - kerületeknek meglátogatásából Mart. 11-kén visszatérne, az előkelő kereskedők (többnyire Portugallusok) nagy készüléteket tettek fogadására, nevezetesen tűzijátékot, közönséges kivilágosítást 's a' t. akartak örömöknek jelentésére adni, és a' többi lakosokat erőltették a' részvételre. Az alsóbb rendű Brasiliaiak, kiváltképpen a' Mulattok ezt az erőltetést nagyon rossz neven vették, és a' tűzijátékos állásokat 's egyéb készüléteket kezdték elbontani és lerontani; a' mit a' kereskedők midőn nem akarnának megengedni, veszekedés és puskázás eredt a' két fél között, 's néhányan halva maradtak. A' katonaság nem elegyíté magát a' veszekedésbe, ott kivévén, a' hol a' katona örnek szomszéd-ságában esett. Ez a' veszekedés a' következő két vagy három nap kissebb nagyobb tüzzel, mindég megújult míg

nem a' Tsászár — ki a' fő városban közel fekvő St. Crisova kastélyban mulatott megérkezése olta — 15-dikben Rioba pompás bójövetelét tartaná. Számtalan sokaságú nép fogadta a' Tsászárt „Éljen a' Constitutionalis Tsászár!” kiáltással. Estve a' város ki volt világosítva; rendetlenség legkissebb sem esett. Azonban a' feljebbi napok történeteinek nyomozása elkezdődött, és a' főbb tisztek's tisztviselők között néhányan elfogattak. Ez a' környülállás a' dolgot fontossá teszi, mivel onnét azt következtetik, hogy a' rendetlenségek szerzőinek főbb rangú személyeknek kellett lenni. Az is igaz, hogy némelly Brasiliai Ujságlevelék mindent elkövetnek a' nép alsó rendének felizgatására. Azonközben valami nyugtalan jövendőtől nints mit félni, mivel a' Tsászár pártja sokkal erősebb.

A' Bányászkerületek lakosihoz a' Tsászár midőn nálok mulatna, egy Proclamatiot botsátott ki, mellyben a' többek között a' következő hely fordul elő: „Vagyon egy nyugtalan felekezet, melly használván a' környülállásokat, mellyek csak Frantzia Országot illetik, az Én sérthetetlen és felkent személyem ellen és az Igazgatás ellen intézett sértő beszédjével törekszik Titeket eltsábítani, olly tzélből, hogy Brasiliában mindent felforgatván, az országot gyászszal bétöltse, ön magának pedig tisztségeket szerezzen és boszszúját's személyes indulatjait az Ország jóllétének kárával kielégítse. Tartozkodás nélkül ír és kiáltoz a' néphez, tzéljának gonoszságát Alaptörvényünknek 114-dik tzikkelyével palástolván. De ez a' tzikk. az alaptörvénynek megváltoztatását meg nem engedi... Brasiliaiak! Ne hagyjátok magatokat eltsábíttatni.“

Frantzia Ország.

Páris Maj. 24-kén. Egy kir. rendelés két új tengeri regementeket paran-

tsol felállíttatni, 1-ső és 2-dik hajós-regement név alatt. A' forma ruha ezeknél éppen olyan léssenmint a' linea-gyalogregementeknél, azzal az egy külömbséggel, hogy gombjaikon a' Regement számja mellett egy vasmatska is léssen.

Az Orvosi Akademia Maj. 19-iki Ülésében hat Orvosokat és három seb Orvosokat kinevezett mint Biztosokat a' Cholera nyavalyának megszemlélésére és vizgálására mind Orosz mind Lengyel Országban. Az Orvosok: Boudard, Cloquet, Gerardin, Londe, Delmas és Sondras Urak. A' Seb-Orvosok: Gaynard, Duble és Alibert Urak. — Ezek között Gaynard Ur a' földett már egyszer körül utazta; Gerardin Ur a' Sárga hideget Uj-Orleansban szemlélte; Cloquet Ur úgy is mint Orvos úgy is mint Természet vizsgáló esméretes.

Toulonból Maj. 16-káról írják, hogy Joinville Hertzeg az Artemise nevű fregátra felment, és akkor estve megszűntek úgy bánni vele mint királyfival, hanem ez napságtól fogva tsak úgy nézik mint második rangú hajós kadétot. A' hertzegnek első útja Genuaba, Livornoba, Nápolyba, Palermoba, Triestbe, Tunisba, és Algirba mégyen.

Páris Maj. 27-kén. A' Király 25-dikben Amiensben volt, hol a' Nemzetigárdát és az ott fekvő línea-katonaságot megmustrálta.

A' nyúgoti megyékben, hová General Bonnet a' rendnek és tsendnek helyreállítására rendkívülvaló hatalommal clküldettetett, a' kiütött rendetlenkedés nem valami nagy és felelmes. Az egész lármát az úgy nevezett Chouanok*) okozzák, kik apró tsapatokban

*) Chouan 1) így neveztetik a' Frantzia revolutio idejében átaljában a' Royalista Insurgensek a' Loire két partjain 2) kü-

és fegyveresen feljebb alább koborolnak. De ezt a' mostani Vendei háborgást a' régiakkal, vagy csak az 1815 ikivel is, egybe tenni nem lehet; mert most magok a' polgárok részt nem vesznek a' rendetlenkedésben, és csak a' Chouanbandák garázdálkodnak, kik közt az a' hír nagyon elhintve, hogy Marsal Bourmont hozzájuk fog jöni, őket vezérelni. Moutiersben a' Chouanoknak egyik legvakmerőbb vezérjek (Berangerne-vű) elfogattatott. —

Német alföldi Királyság.

A' Nemzeti Gyűlésnek Maj. 23-iki Ülésében Lebeau Ur két levelet közölt a' házzal, mellyek közül egyikben Frantzia Követ General Belliard írja néki, hogy a' Londoni Conferentzia megegyezik benne, hogy a' Luxemburgi Nagyhertzege Belgiumi légyen, bizonyos kárpótlással megváltva; másikban Abercromby Ur (Nagy Britaniai Követ) kéri, hogy a' Minister küldje meg néki a' Belga zászlónak hiteles rajzát minél hamarébb, hogy a' Belga hajók az Anglus kikötőkbe békésan tartsanak.

Antverpiában a' béke helyre állott a' fellegrádban fekvő Hollandus őrizet és a' városban fekvő Belga katonaság között. A' Belgák felhagytak a' várat

fenyegető futósántzoknak ásásával, és a' Hollandusok elhagyván a' Sz. Lőrincz bástyáját vissza tértek a' várba. Minden a' régi lábon marad.

Namur Maj. 23 kán. Szomorú dolog történt legnap nálunk. Itten t. i. Őrizetül Uhlanusok; gyalogok, és Önkéntesek fekszenek, még pedig mindnyájan együtt egy kaszárnyában, minthogy nekünk annál az egynél több nints. Tegnap este 8 és 10 óra között az Uhlanusok és Önkéntesek között egy kotsmában perlekedés és veszekedés támadt. Hazamenven a' kaszárnyában az Önkéntesek tüzet adtak az Uhlanusokra. Később a' gyalogok is részt vettek a' harczban, egyik rész az Uhlanusok mellett, másik az Önkéntesek mellett. A' pattantyusok az Uhlanusok mellé állottak. Azonközben nagy marsot vernek a' városban, és a' polgár gárda elősiet ágyúkkal. Egész hajnali 1 óráig szóltak a' puskák; a' dolog nagyon komoly leve. Az önkéntesek kivont kardal üldözték ellenkezőiket. A' polgárgárda, minekutánna felszóllításai nem használtak, ágyútüzet adott reájok, 's a' garázda veszekedésnek vele véget vetet. Az elestek számát még nem tudjuk. Az Uhlanusok közül 2 tiszt és 15 ember halálosan megsebesített. Az Önkéntesek mindnyájan fogva vannak. Addig, míg a' Regens parantsolati Brüsszelből megérkezének, az egész Őrizet tisztjeivel együtt árestomot kapott a' kaszárnyában. General Mellinet (az Önkénteseknek vezére) mint fogoly őriztetik. Egész éjjel virradtig verték a' nagy marsot a' város útszáin, az egész polgári garda talpon volt. A' tsend most már helyre állott ugyan, de a' város alig tud magához jöni az ijjedésből.

Lengyel Ország.

(Folytatása az Igazgatószerkezhez Gener. Skrzynectól Modzie faluból)

lönösen pedig a' Bretagneból valók. — A' név eredetét némellyek egy Chouannevű Kovástól hozzák le, ki mint Royalista legelőször ragadt fegyvert fiaival együtt; mások a' Chat-huant (Éjjeli bagoly) tsúfnevéből a' tiltott portékákat ki- 's belopó tolvaj kereskedőknek és orgazdáknak, kik később a' felkölt Royalisták mellé állottak, és rólok a' tsúfos név azokra is elragadt.

Máj. 23 kán írott tudósításnak) „Míg a' tábor ekképpen az ellenséget a' Bug és Narev vizei között a' közép országúton hátra üzte, az alatt Gener. Lubiencki sietve nyomult Nur felé, hogy ezt a' várost és az ottani hidat (a' Bug vizén) elfoglalja és a' legrövidebb utat, mellyen Feldm. Diebits elönkbe kerülhet vala, minden esetre elvághassa. — 17-ikben tovább ment a' tábor Lomza felé; az Orosz testörző seregek apró tsatázás közben mindenütt hátravonták magokat; Ostrolenka városát Gen. Dembinski elfoglalta; Gen. Gielgud odébb nyomult Miastkovnak, és 20-dikban reggel megvette, hol fegyverrel, hadiszerekkel és eleséggel rakott társakat találtunk, 1000-nél több hátrahagyott sebesekekkel és betegekkel, de a' kik mellől az Oroszok minden Orvosokat és gyógy-szereket elvittek. Midőn a' miéink a' városba bémennének, a' szép hidakat, 11 eleséges szekerekkel együtt, mellyeket az Oroszok siettekben nem vihettek el magokkal, égve találtak. — Az alatt míg Lomza városát Gen. Gielgud elfoglalná, én a' fő erővel Gac felé nyomultam, hogy a' Tykoczinak hátráló Orosz seregeknek útját elvághassam, vagy ütközetre kényszerítem. De az ellenség olly nagy sietséggel futott, hogy alig tudta előseregünk 20-ikban estve az Orosz utó-sereget Kolumya falunál elérni, hol az magát az ott fekvő és Ruthi faluig nyúló erdőben, késő alkonyodásig oltalmazta, 's éjjelre kelve odébb sietett Tykoczinba. — 21-ikben Oberst. Langerman 300 embert az első vadászgyalog regimentből magához vévén, a' Tykoczin keskeny hidat (a' Narev vizén) és az után az egész töltött gátolt (a' város alatt) az Oroszoktól elvette. A' hartzekkor nap a' Litvániai földön végződött.

— Míg ezek a' tábornál történnének, az alatt Gen. Lubiencki Nurban szemmel tartotta Feldm. Diebitsnek Siedlice mellett fekvő táborát, és több felé apró tsapatokat kiküldözvén, Branskan és Ciechanoviecben az orosz éléstárasokat elfoglalta, és 200-nál több foglyokat fogott. — Ezek szerént a' tábor az Orosz testörző seregeket, sokkal kisebb erővel mint az övéké, 10 nap alatt az Ország határának kivüle kinyomta, 600 embert közzülök elfogott (kik között Oberst. Schanhorst, Mihály Nagyherzegnek Adjutánsa és több más főbb tisztek) a' Lomzában talált sebesekek és betegek kivül. A' mellett számos rakott társak, 's mindenféle hadiszerek és pogyjászok jutottak kezünkbe. Egyik legnagyobb nyereségünk továbbá a' Lomzai erősségnek elfoglalása, mellyet az ellenség nagy munkával és fáradtsággal készített és most a' nélkül, hogy védelmezné, nekünk hagyott. A' testörző seregek hogy elkerülhették a' megverettetést, tsupán ennek a' sietségnek köszönhetik, mellyel elfutottak; de meg kell esmérnünk, hogy az apró tsatázásokban néhol néhol vitézül hartzolt az ellenséges gyalogság. — A' nemzeti tábornak ezen mozdulati némelley kerületeket az ellenségtől megszabadítottak; 's az Orosz fővezért kényszerítették, hogy főerejével a' Bug vizén hátramenjen; és végre közösülést nyitottak a' régi lengyel tartományokhoz és lehetségessé tévék a' segítségküldést nekik. Az az örömmellyel bennünket a' nép fogad, leírhatatlan. Nem tsak a' mostani királyságnak határán belől, hanem, Litvániában is, a' polgárok és parasztak világos jeleit adják részvételeknek a' köz Haza eránt, és buzgó kívánságoknak ügyünk jó kimenetele eránt. (Itt következik a' tiszteknek és katonáknak megnevezése,

kik magokat az ellenségnek üzésében és a' vele tartott tsatákban megkülömböztették.)

Ostrolenka Máj. 28-dikán. Az Orosz főhadi szállásról. — Feldmarsal Gróf Diebits megértvén, hogy Gen. Skrzyncki a' testörző seregekre ütött és Lomza felé jár, azonnal eltökéllette magában, hogy hadi erejének legnagyobb részével a' Bug vizén általszálljon és eleibe menjen. Mellyre nézve, minekutánna abban a' fekvésben, hol eddig az orosz tábor feküdt, a' Kostrzyn vize mellett Gen. Gróf II Pahlen seregét ott hagyta és annak erősségére Brzescből Gen. Rosen seregét előparantsolta, 20-ikban éjjel az 1-ső gyalogsereggel (Gróf I Pahlen alatt) a' gránátéros sereggel (Shakofskoi alatt) és a' lovas sereggel (Gróf Witt alatt) megindult Sokolov felé, hol az elősereg a' Bug vizén mindjárt általis ment. Maga a' Feldmarsal, Granna mellett keresztül szállván, Ciechanowiec és Wysoki felé vette útját; ellenben Gróf Witt 13 gránátéros bataillonnal és 36 Eskadron lovassággal Nurba küldettette Gen. Lubinski ellen, ki ott mintegy 10,000 emberrel feküdt. Gen. Witt 22-ikben megtámadta Lubinski seregét és kemény hartz után hátrálni kényszerítette Czyzevo felé. Az ellenség itt többet vesztett 1000 embernél elestekben és foglyokban, azonkívül elvesztette 4 ágyúját 4 hadiszeres szekerekkel. — Az orosz nagy tábornak gyors közelítése hátrálásra kényszeríté a' lengyel fővezért a' Narev vize felé. Az orosz testörző seregek vissza fordulván, mindenütt nyomban követték. 25-ikben a' Feldmarsal főhadiszállása Szumovóban volt, és a' testörzők egyesültek a' táborral. — Abban a' pillantásban, midőn a' tábor 25-ikben délben Szumovónál meg-

szállana, több felől azt az egyező tudósítást kapja a' Feldmarsal, hogy Skrzyncki egy erős sereget állítván ki Pyski falu alá, annak oltalma alatt Ostrolenkánál megakarja nyerni az általmenetelt táborának. Ekkor a' Feldmarsal elhatározza magában, hogy az ellenségre késedelem nélkül reá menjen minden erejével, és kurta pihenés után katonáit — kiknek e' szerént akkor nap hetedfél német mföldet kellett marsolni — Pyski felé megindította. Közel e' faluhoz az ellenséges utó-sereggel szembe szállott az orosz elősereg, és a' hartz éjjeli 10 órakor végződött a' Lengyeleknek hátra vonulásával. A' foglyoknak vallomása és az elő-öröknek jelentése kétségen kívül valóvá tették, hogy Gen. Skrzyncki 40,000 emberrel áll Ostrolenka mellett, és ezt a' fontos helyet, a' Narev hídjával együtt az Orosz tábornak engedni egy átáljában nem akarja. A' Feldmarsal egyszeriben kiadta a' rendeléseket a' más napi megtámadásra. 26-ikban hajnalban 3 órakor megindult az Orosz tábor, és Troszyn mellől a' lengyeleket hátraverte Ostrolenkába. Ezt a' várost megátalkodott keménységgel védelmezték a' lengyelek, hogy időt nyerhessenek a' Narev vizén általmeneni. Kiváltképpen kemény volt az ellentállás a' (Város alatt egy dombon fekvő) Bernhardinus Klastromból, és annak udvarából, mellyet 4 Bataillon 12 ágyúkkal oltalmazott. A' megtámadást ez ellen a' pont ellen Hertzeg Gortsakoff vezérlette az 5-dik karabélyos és az Astrakáni gránátéros regementekkel; és azt véres hartz után, melly alatt a' városnak nagy részét gránátjaink felgyújtották, az Orosz gránátérosoknak 3-ik Osztályja el is foglalta. A' Feldmarsal ekkor minden igyekezetét arra fordította, hogy a' hidat az ellenségtől, ki azt lerontani akarni látszott, megmen-

tse és akképpen az általjárásnak Ura maradjon. A' gránátéros regimentek elfoglalták a' hídat, ellent nem állván az ellenséges kartátsoknak rettenetes tüze, melly a' hídat egész hosszában lőtte, és ket ágyúkat elnyertek. A' lengyelek hasonló jeles vitézséggel négyszer újították meg egymás után a' próbát a' hídnak visszavételére, de minden törekedéseket sikeretlenné tette az Oroszoknak vitézsége, kik lassanként 24 ágyút vittek elő (a' hídon keresztül) a' víz jobb partjára, hol a' hartz a' legnagyobb nekikeseredéssel folyt, és mind két részről számos Artilleriával segítettett; míg nem végre az ellenség a' szomszéd erdőségbe hátranyomattatnék, és akképpen a' tsatapiatz az Oroszoké lenne. Az ellenség nagy sietéssel folytatta hátrálását R o z a n felé. A' Feldmarsal, minekutánna katonáinak pihenést engedett, utánna küldötte az elősereget Gen. Witt alatt üldözésére. A' lengyelek ebben a' véres tsatában 3000-nél többet vesztek holtakban és sebegekben, kik a' tsatapiatzon maradtak, azonkívül vesztek 1500 foglyokat, (kik közt 1 General és 4 Stabtsztek) és 3 ágyúkat. Gen. Kicki és Gen. Keminski és Oberstl. Gajevski elestek, sok más fő tisztekkel. A' könnyű seregek most is folyvást hordják a' foglyokat, kik részszerént Pyskinél, részszerént Ostrolenkánál az erdőkben elszéledtek. — Orosz részről a' veszteség 3000 emberre tétetik, kik közt sok (12) Generálok és főtisztek, de a' kik közzül még most tsak Gen. Manderstern említettik meg név szerént. — 28 ikban Gen. I Pahlén kiküldtetett egy Lomzában fekvő és a' Skrzynecki táborától egészen elvágattatott lengyel sereg ellen, mellynek mozgásairól még eddig bizonyos tudósításokat nem vettünk.

A' Varsói Slátus Ujság Maj. 30-dikán ezeket írja. A' mint értjük, a' mi veszteségünk Ostrolenkánál koránt sem volt olly tetemes, mint a' menyire azt eleinte tették, úgy hogy az, holtakat sebbe esteket öszveszámlálva sem megy 3000 re. Az Oroszok közül sokan veszték a' Narev vizébe. Mert tsak egy híd lévén, a' mellyen a' seregek a' Lengyelek rájuk tüzelése alatt által kellett volna jönni; Gen. Diebits Fővezér azt parantsolta, hogy a' lovasság úsztasson által, a' gyalogság pedig a' tsekélyebb vizet kikeresvén gázoljon keresztül a' vízen. Mind ez a' mieink tüzelése alatt ment véghez, úgy hogy a' Narev terítve vala holt testekkel. Egész Ostrolenka tűzben állott. Az elveszett lakosoknak nagyobb része Izraelitákból áll, minthogy az Oroszok parantsolatjára ezeknek kellett a' megrongált hídon dolgozni, az alatt hogy arra hullott a' golyóbisok zápora, a' honnan sokan vagy ott halva maradtak vagy a' Narevbe fuladtak. Ezenkívül a' sors úgy hozta magával, hogy minekutánna Ostrolenka már az Oroszok birtokában volt, még az Orosz pattantyússág a' jobb szárnyáról félóraig lövöldözte a' várost 's hánytá abba a' gránátokat, 's így ök önnön seregek által is pusztítottak. — Kivéven a' Grochovi ütközetet, még egyben sem vesztett az ellenség olly sok embert mint itt ezen nevezetes napon. Az Ostrolenkai töltésen és a' Narev partján halmonként feküdtek a' holtak. Más napra virradóra, midön a' miseregeink a' megtartott tsatahelyet elhagyták, Feldm. Gr. Diebits, vesztesége tartóztatván, nem jöve utánnunk, 's tsak egy könnyű lovas osztály mutogatta magát a' Nareven innen dél tájon. —

Egy más Varsói Ujság Máj. 30-dikán ezt írja. „Az Ostrolenkai ütközet-

ről naponként újabb újabb környúlál-
 sos leírásokat veszünk, 's mind azok
 meggyőznek bennünket a' felől, hogy
 seregeink rendkívülvaló bátorsággal har-
 tzoltak, annyival inkább, mivel azt is
 minden megvallja, hogy az Orosz kato-
 na maga elszánásával kiállja a' hartzot.
 Hertzeg Schachoffskoi Granatérosai
 legelől menvén által az Ostrolenkai hí-
 don a' Narev jobb partjára, 's a' kik itt
 felette sokat vesztek, körömszakadásig
 hartzoltak. Ezeken és I 's II Pahlen
 osztályain kívül egy Gárda osztály is ve-
 rekedett itt velünk, úgy hogy minden
 nagyítás nélkül ráment itt Diebits
 Feldm. hadi ereje 60 ezer emberre és
 100 többnyire várívó ágyúra. A' mieink
 ehhez képest kevés számmal voltak. Mer-
 re fordult Diebits Feldm. főbb erejé-
 vel, még eddig nem tudatik, annyiigaz,
 hogy a' Nareven ment által annak jobb
 partjára, a' hol a' mieink eddig csak sza-
 guldozó Kozákokat láttak. Vengiers-
 ki Oberstert és a' Generalissimusnak két
 Adjutánsát megsebesítve hozták Varsóba.
 A' Generalissimusnak két golyóbis ment
 keresztül a' ruháján, de magát egyik sem
 sebesítette meg. A' mi az ütközet kimene-
 telét és következéseit illeti, meghatal-
 mazta, a' Generalissimus, midőn tegnap-
 előtt maga Prágában volt Gróf Ostrowski
 Senator Vajdát, jelentené meg az
 egyesült Kamarák előtt nyilván, hogy
 bár melly fájdalmas legyen is neki an-
 nyi vitézeknek elvesztése, kiknek szá-
 mát, a' mint ő szokta lelkiismeretesze-
 rént 4000 re teszi elestekben, sebese-

ben és a' tábortól elmaradozottakban,
 de azt is állíthatja, hogy az ellenség vesz-
 tesége ehhez mérve sokkal több, úgy hogy
 ennél fogva ezt az ütközetet részünkről
 győzedelemnek lehet tartani. A' felől is
 bizonyossá tette a' Generalissimus a' Ka-
 marákat, hogy ámbár Diebits Feldm.
 hadi népe a' mieink számát sokszorosán
 meghaladta, ötöt (a' lengyeleket) mind-
 azáltal helyéből ki nem verte volna, ha
 szükségesnek tartotta volna ott megma-
 radni. Vitézkedésünk bizonyosságára azt
 is felhozza; hogy ezen ütközetben, no-
 ha a' sereg, az ő parantsolatjára vissza-
 vontta magát, mégis a' tábor csak egy
 ágyút vagy csak egy foglyot is nem vesz-
 tett. Ezt a' szerentsés következt a' Fő-
 vezér annak tulajdonítja, hogy a' Tisz-
 tek a' hátrálás közben, magokat minden-
 re elszánván a' szoros rendet fenntar-
 tották. Mind ezt a' Kamarák legnagyobb
 figyelemmel hallgatták. Végre azt emlí-
 té Ostrowski Senator, hogy a' Gene-
 ralissimus különösen azon aggódig, va-
 lyon vagyon e' még mindig a' Nemzet-
 nek ő benne bizodalma? mellyre a' Ka-
 marák sokszorozott Eljen a' Genera-
 lissimus kiáltásokkal feleltek."

M a g y a r O r s z á g.

P o s o n, Jun. 7-dikén. Tegnapelőtt
 estve érkezett ide Dwernicki Lengyel
 Generál, Adjutánsától és egy Ts. K. Ka-
 pitánytól a' Tsászár Huszár Reg.ből ké-
 sértetve, Nagy Szombathól, 's a' zöldfa-
 Vendégfogadóba szállott, egy néhány na-
 pi itt mulatásra.

A' mai postával küldjük Veszprém Vármegye Mappáját a' Ko-
 losvári, M. Vásárhelyi, és N. Enyedi tsemókban a' szokott mód szerént
 posta petsét alatt.

Szerkesztető és Kiadó Márton J ó's e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal, (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)